

РЕШЕНИЕ

№ 7311

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6624** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Пиза Борд Компания“ ООД с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Б, ателие 5, чрез представляващия дружеството срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002221004775-091-001/14.03.2022 г., потвърден с Решение № 843/03.06.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП.

РА се оспорва в частта, в която за дружеството са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност за данъчните периоди м.06.2016 г., м.12.2017 г. и м. 01.2018 г. в общ размер на 3854,83 лв., както и в частта, в която за дружеството са установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 1 713,52 лв.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчиците му са допуснали евентуално грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са представени документи

(фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи и други), удостоверяващи извършването на процесните доставки, поради което е необосновано доказателствената тежест да бъде прехвърляна на ревизираното лице. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Според жалбоподателя данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по спорните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си, касаещи всеки един от доставчиците. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в оспорената част.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Л., който поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Б. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че няма данни за кадровата обезпеченост на доставчиците. По отношение на гражданските договори посочва, че не са подавани декларации по чл. 73 от ЗДДФЛ и същите не са отразени в регистрите на НАП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002221004775-020-001/20.08.2021 г., с която е възложено извършването на ревизия на „Пиза Борд Компания“ ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите: от 01.01.2016 г. до 29.02.2016 г.; от 01.06.2016 г. до 30.06.2016 г.; от 01.10.2016 г. до 30.11.2016 г.; ; от 01.02.2017 г. до 28.02.2017 г.; от 01.12.2017 г. до 31.01.2018 г.; от 01.04.2018 г. до 30.04.2018 г.; от 01.07.2018 г. до 31.07.2018 г.; от 01.09.2018 г. до 30.09.2018 г.; от 01.02.2019 г. до 31.08.2019 г. и задълженията за КД за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22002221004775-092-001/14.02.2022 г., срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на РА №Р-22002221004775-091-001/14.03.2022 г., издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните

по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, [населено място] е съобщено на оспорващия по електронен път на 06.06.2022 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 16.06.2022 г. (вх. № 53-04-516), т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът, след обсъждане на събраните доказателства и наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

А. По задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че „Пиза Борд Компания“ ООД дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит.

Според изложеното в РА, дружествата-доставчици не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки.

I. Фактически установявания.

1. По отношение на „Проъп” ЕООД.

РА се оспорва в частта, в която по отношение на издадените от доставчика фактури № 243/11.11.2017 г. с начислен ДДС - 1 301,75 лв. и с предмет „плащане по анекс 8/25.10.2017 г. към Договор от 05.01.2017 г. за демонтаж и монтаж на рекламни винили върху билбородови конструкции, подрязване на зелена растителност около билбордите с цел осигуряване на добра видимост и пр.“ и № 249/25.01.2018 г., с предмет „плащане по анекс 1/04.01.2018 г., към Договор от 04.01.2018 г. за демонтаж и монтаж на рекламни винили“, не е признато право на приспадане на данъчен кредит общ размер на 3 854,83 лв. и са начислени съответните лихви.

Съгласно изложените в РД констатации, дружеството е било регистрирано по реда на ЗДДС на 14.03.2013 г. и дерегистрирано на 10.07.2018 г. Процесните фактури са включени в дневниците да продажби за съответните отчетни периоди с получател ревизираното дружество. За периода на издаване на фактурите „Проъп“ ЕООД е имало назначени две лица на трудов договор, за които са подавани декларации обр. 1 и 6, но не са внасяни здравноосигурителните вноски. Ревизираното дружество е представило процесните фактури, договори, анекси, приемо-предавателни протоколи, фискални бонове, банкови извлечения за извършено плащане, аналитичен регистър на сметка 602 и 401. Органите по приходите са приели, че в случая фактурираните услуги са за почистване на храсти, смяна на винилови платна, боядисване на билбордовы конструкции, които са дейности, за които не се изисква специална

квалификация. Същевременно обаче е доказано, че горесцитираните услуги изискват полагането на физически труд. Видно от събраната информация, за периода на издаването на фактурите, дружеството не е имало назначени лица по трудови договори, които да извършат услугите.

2. По отношение на „Вайс Партнърс“ ЕООД.

Доставчикът е издал на жалбоподателя фактура № 1283/27.06.2016 г. с начислен ДДС в размер на 1 067,78 лв., с предмет с предмет „ползване на МПС – бус М. С.“.

Съгласно изложените в РД констатации, процесната фактура е включена в дневника за продажби от „Вайс Пъртнърс“ ЕООД за съответния отчетен период. Дружеството е регистрирано по реда на ЗДДС на 01.04.2011 г. и дерегистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС, считано 19.11.2016 г. В периода на издаване на фактурата не е имало лица, назначени на трудов или граждански договор.

В хода на ревизионното производство е представено копие на процесната фактура, Договор за наем на МПС от 01.05.2016 г. на бус марка „М.“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС], приемателно-предавателен протокол, фискален бон. Представен е аналитичен регистър на сметки от група 60, в които е отразена извършената услуга от „Вайс Партнърс“ ЕООД, като е осчетоводена по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ и кредита на сметка 401 „Доставчици“.

На жалбоподателя е представена Справка от националния регистър на транспортните средства за превоз на суровини и храни от животински произход от която е видно, че същият автомобил е заведен на „Вайс Пъртнърс“ ЕООД. Същата е публикувана на страницата на БАБХ и е актуална към 16.10.2020 г. Ревизиращите са приели, че когато едно транспортно средство е регистрирано за превоз на храни, то не може да бъде използвано за превоз на други стоки.

След извършена проверка в ИС на НАП е установено, че съгласно получената информация от КАТ, дружеството посоченото транспортно средство. Автомобил със същия номер и марка се води на друго дружество – „Пикси Лизинг“ ЕООД. След извършена проверка в ИС на НАП е установено, че в дневниците за покупки от страна на „Вайс Пъртнърс“ ЕООД няма декларирани покупки за наем на автомобил от „Пикси Лизинг“ ЕООД. Констатирано е още, че от страна на ревизираното дружество не са представени пътни листове, за ползването на буса, не е представена информация, кои лица са управлявали транспортното средство и дестинациите на транспорт. При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че „Пиза Борд Компания“ ООД няма назначени лица на длъжност „шофьори“. При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че от дружеството няма осчетоводени разходи за гориво или други консумативи във връзка с ползването на буса.

За да се провери правилността на направените от органите по приходите изводи е необходимо да се обсъди заключението на допуснатата СИЕ.

Експертът е описал коректно наличните първични счетоводни документи и аналитични ведомости, представени в хода на ревизията. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

В констативно съобразителната част на СИЕ се посочва, че по преписката, във връзка с доставчика „Вайс Партнърс“ ЕООД, е представен е договор за наем на МПС от 01.05.2016 г., протокол за приета услуга и касов бон за извършено разплащане в брой.

Представен е договор за заем №[ЕИК]/28.09.2012г. по силата на който „Пикси Лизинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е лизингодател, с цел придобиване на същото МПС спрямо „Вайс Партнърс“ ЕООД. В хода на ревизията доставчикът „Вайс Партнърс“ ЕООД не е представил данни за счетоводна отчетност. Фактура № 1283/27.06.2016 г. с ДО 5338,90 лв. и ДДС 1067,78 лв. е включена в дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния период, като издадена на „Пиза Борд Компания“ ООД.

По отношение на „Проъп“ ЕООД вещото лице посочва, че по преписката е представен е приемателно-предавателен протокол за извършени услуги от 11.12.2017 г., с локации С.- Околовръстен път; [населено място] – ул. Д. С., С.–Б. – път II-19 и път Е-79; С.–Б. и приемателно-предавателен протокол за извършени услуги от 25.01.2018 г., с локации С., Околовръстен път, [населено място], ул. Д. С., С.–Б. – път II-19 и Е -79, път С. –Б..

Разплащането по една от спорните фактури е извършено в брой, а по другата по банков път.

От „Проъп“ ЕООД са представени процесните фактури, договори от 05.01.2017г. и 04.01.2018г., приемо-предавателни протоколи, оборотни ведомости, аналитични регистри от счетоводни сметки 4532,501,703,421,602/11,454, ведомости за граждански договори, ведомости за заплати, граждански договори - 5 броя, от които се установява следното:

В счетоводството на доставчика „Проъп“ ЕООД са отчетени и признати приходи от продажба на услуги по процесните фактури и е начислен ДДС, като задължение към бюджета, чрез съставяне на счетоводни кореспонденции. Представени са граждански договори от 01.11.2017 г. и 01.12.2017 г. сключени с Л. П. В. и М. Й. П. за следните дейности: „демонтаж и монтаж на рекламни винили върху билбордови конструкции , поддръжка на растителност, почистване на хартиени материали. Представени са ведомости за начислени заплати по граждански договори. За периода на издаване на процесните фактури „Проъп“ ЕООД е разполагал с лица назначени по трудови правоотношения – работник товаро-разтоварна дейност, монтьор ремонт на машини и оборудване, ръководител отдел „складово стопанство“. Представени са разчетно-платежни ведомости за начислени заплати и осигуровки за процесните периоди. Представена е оборотна ведомост видно от която „Проъп“ ЕООД е разполагал с ДМА – машини и оборудване и транспортни средства. Отчетени са разходи за покупка на основни и помощни материали, гуми, гориво и масло, куриерски услуги, ремонти, разходи за заплати по граждански договори. Отчетени са съпътстващи приходи от ремонти, наеми, услуги, транспорт, демонтаж и монтаж на рекламни винили по договор.

По време на проведеното по делото открито заседание вещото лице направи някои допълнения и пояснения към заключението. Беше посочено, че от аналитичните регистри на сметки група 60 са установени отчетените основни и помощни материали, като гуми, гориво, масло, куриерски услуги, ремонти, разходи за заплати и изплатени възнаграждения по граждански договори, като последните се отчитат като текущ разход по сметка 602 /външна услуга/ – това е огромна организация. „Проъп“ ЕООД е имало три лица по трудови правоотношения, имало е и две лица, наети по граждански договори – представени са ведомостите за начислени възнаграждения по гражданските договори и самите граждански договори. Процесната фактура, издадена от „Вайс Партнърс“ ЕООД е включена в дневниците за продажби на дружеството за съответния отчетен период. Този доставчик не е представил данни за счетоводна

отчетност, като ведомости и други регистри, няма данни и за подадена данъчна декларация пред НАП, в която да са декларирани приходи и разходи от стопанска дейност. Включването на дадена фактура в справките-декларации по чл. 124 от ЗДДС и дневниците за продажби може да бъде направено извън счетоводно със съответната програма.

II. Правни изводи.

Изложеното не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от органите по приходите доводи, послужили като основание за установяване на оспорените допълнителни публични задължения.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на преpraщаната разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

При анализа на изложените по-горе фактически обстоятелства и доказателства, дава възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

По отношение на „Вайс Партнърс“ ЕООД, съдът намира, че е изяснен спорният въпрос, дали дружеството-доставчик е разполагало с микробус М. С.. През процесния период, това транспортно средство му е било предоставено на основание договор за лизинг, сключен между него и лизингодателя „Пикси Лизинг“ ЕООД, т.е. транспортното средство е могло да бъде предоставено за ползване на друго лице от лизингополучателя. В договора за заем, представляващ по същество договор за лизинг не е предвидено ограничение в тази насока. От страна на жалбоподателя е представен договор за наем, съгласно който наемодателят „Вайс Партнърс“ ЕООД предоставя на наемателя „Пиза Борд Компания“ ООД за временно ползване МПС – бус М. С., с рег. [рег.номер на МПС] срещу месечен наем в размер на 1779,63 лв.

Съдът намира, че с оглед описаните документи и безусловно установената упражнявана от „Пиза Борд Компания“ ООД дейност, а именно логистика на винилови платна до локации, експлоатирани от него, може да се направи

извод, че въпросното транспортно средство е било необходимо за извършване на превоза на тези стоки и материали. Жалбоподателят не е имал назначени лица на длъжността шофьор, но логично твърди, че микробусът е бил управляван от шофьори на наемодателя и тяхна грижа е било да съставят пътни листове и други отчетни документи за извършваните транспортни услуги. Съдът не може да се съгласи с доводите на ревизиращия орган, че микробусът, като регистрирано транспортно средство за превоз на храни не е могло да бъде използвано за транспортиране на друг вид стоки. Дори да има законово ограничение в тази насока, нарушаването му може да ангажира единствено административно-наказателната отговорност на неговия собственик или ползвател, но не може да бъде основание за отказ за признаване на право на данъчен кредит за лицето, което го е ползвало под наем.

За пълнота следва да се отбележи, че съгласно извода, направен в заключителната част на приетата СТЕ, е „Вайс Партнърс“ ЕООД е отдавало и на други лица под наем процесния бус „М. С.“ с рег. [рег.номер на МПС].

По изложените съображения съдът намира жалбата в тази ѝ част за основателна.

По отношение на доставчика „Проъп“ ЕООД съдът намира за необосновани доводите в РД и РА, за това, че дружеството не е разполагало с необходимата материална, техническа и кадрова обезпеченост да извърши спорните доставки, документиращи с процесните фактури. Както е отбелязано в РД, тези доставки са свързани преди всичко с дейности, свързани с полагане на физически труд – рязане на храсти, боядисване на конструкции, смяна на винилови табла и т.н., т.е. нискоквалифицирани дейности, за които не се изискват специални познания и опит. Основният спорен въпрос е в случая дали, „Проъп“ ЕООД е разполагало с наети работници, които да ги извършат. Видно от цитираното по-горе заключение на вещото лице, изготвило заключението на СТЕ, по преписката са представени граждански договори от 01.11.2017 г. и 01.12.2017 г., сключени с Л. П. В. и М. Й. П. за следните дейности: „демонтаж и монтаж на рекламни винили върху билбордови конструкции, поддръжка на растителност, почистване на хартиени материали, както и ведомости за начислени заплати по граждански договори. За периода на издаване на процесните фактури „Проъп“ ЕООД е разполагал с лица назначени по трудови правоотношения – работник товаро-разтоварна дейност, монтьор ремонт на машини и оборудване, ръководител отдел „складово стопанство“. Представени са разчетно-платежни ведомости за начислени заплати и осигуровки за процесните периоди, т.е. доставчикът е разполагал с персонал по трудови и граждански правоотношения за извършване на процесните услуги. „Проъп“ ЕООД, според заключението на СТЕ е предоставял сходни услуги през процесния период, свързани с демонтаж и монтаж на рекламни винили върху билбордови конструкции по договор услуги и на други лица.

Съдът кредитира този извод, поради което намира, че РА и в тази му част е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Б. По задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане.

І. Фактически установявания.

За 2016 г.

„Пиза Борд Компания“ ООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2214И0182257/20.01.2017 г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба - 33 099,84 лв. Счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение с 1 495,38 лв., в т.ч. на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО с 1 125,39 лв., на основание чл. 26, т. 6 от ЗКПО с 387,60 лв. и чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО с 82,39 лв. и в посока намаление с 34 595,22 лв., в т. ч. на основание чл. 54 ал. 1 от ЗКПО с 1 125,39 лв., приспадната загуба от минали години 33 395,69 лв. и на основание чл. 46, ал. 4 и 6 от ЗКПО със 74,14 лв. След преобразуването е формиран данъчен финансов резултат – 0,00 лв. В хода на ревизията е установено, че през 2016 г. „Пиза Борд Компания“ ООД е отчело по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ сумата от 10 277,25 лв., представляваща данъчната основа на фактурите, издадени от „А и К Логистик“ ЕООД и „Вайс Партнърс“ ЕООД. Органите по приходите са посочили, че осчетоводените по тези фактури разходи не отразяват вярно стопанските операции, предвид установеното в частта на определените задължения по ЗДДС.

Съгласно чл. 70 от ЗКПО – когато данъчно задълженото лице е избрало да пренесе данъчна загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването и през следващите 5 години. Натрупаната данъчна загуба в размер на 39 344,49 лв. по години е както следва: 2011 г. – 25 236,52 лв., 2012 г. – 11 381,27 лв., 2015 г. – 2 726,70 лв., от която приспадната през 2013 г. загуба в размер на 1 436,22 лв. и през 2014 г. – 441,70 лв., т.е. остава за приспадане през 2016 г. загуба в размер на 37 466,57 лв.

След приспадане на данъчната загуба, с РА, на основание чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 16, ал. 3 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат със сумата в размер на 6 223,98 лв. В резултат е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 6 223,98 лв., съответно дължим КД – 622,40 лв. и лихва – 312,78 лв.

За 2017 г.

„Пиза Борд Компания“ ООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2214И0241733/13.02.2018 г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба – 3 032,79 лв. Счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение с 1 010,13 лв., в т.ч. на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО с 916,56 лв., на основание чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО с 93,57 лв. и в посока намаление с 998,95 лв., в т.ч. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 916,56 лв., приспадната загуба от минали години 0,00 лв. и на основание чл. 46, ал. 4 и 6 от ЗКПО с 82,39 лв. След преобразуването е формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба – 3 043,97 лв.

В хода на ревизията е установено, че през 2017 г. „Пиза Борд Компания“ ООД е отчело по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ сумата от 6 508,75 лв., представляваща данъчната основа на фактурите, издадени от „Проъл“ ЕООД. Органите по приходите са посочили, че осчетоводените по тези фактури разходи не отразяват вярно стопанските операции, предвид установеното в частта на определените задължения по ЗДДС.

С РА, на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на

основание чл. 16, ал. 4 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат със сумата в размер на 6 508,75 лв. В резултат е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 9 552,72 лв., съответно дължим КД – 955,27 лв. Внесен е данък в размер на 304,40 лв. и остатъкът в размер на 650,87 лв., подлежи на внасяне, като за невнесената сума се дължи лихва в размер на 261,09 лв.

За 2018 г.

„Пиза Борд Компания“ ООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2214И0300705/15.02.2019 г., с която е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба - 1 400,53 лв. Счетоводният финансов резултат е преобразуван в посока увеличение с 2 486,54 лв., в т.ч. на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО с 1 887,43 лв. и чл. 42, ал. 1, 5 и 8 от ЗКПО със 107,49 лв. и в посока намаление с 1 981,00 лв., в т. ч. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с 1 887,43 лв., приспадната загуба от минали години 0,00 лв. След преобразуването е формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба – 1 906,07 лв.

В хода на ревизията е установено, че през 2018 г. „Пиза Борд Компания“ ООД е отчело по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ сумата от 7 426,50 лв., представляваща данъчната основа на фактурите, издадени от „ПРОЪП“ ЕООД“ ЕООД. Органите по приходите са посочили, че осчетоводените по тези фактури разходи не отразяват вярно стопанските операции, предвид установеното в частта на определените задължения по ЗДДС.

С РА, на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 16, ал. 4 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат със сумата в размер на 7 426,50 лв. В резултат е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 9 332,57 лв., съответно дължим КД – 933,26 лв. Внесен е данък в размер на 190,61 лв. и остатъкът в размер на 742,65 лв., подлежи на внасяне, като за невнесената сума се дължи лихва в размер на 222,61 лв.

II. Правни изводи.

В оспорения РА е посочено, че фактурите, издадени от „Вайс Партнърс“ ЕООД и „Проъп“ ЕООД, не отразяват вярно стопанските операции. Следователно в счетоводството на дружеството са извършени неверни счетоводни записвания и в резултат на това, неправилно са завишени отчетените разходи, по посочените в т. I фактури, не е налице документална обосноваост на стопанските операции.

Според ревизиращия орган, за увеличението на финансовите резултати за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. правилно е приложена разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от закона. Съгласно тази норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция.

Настоящият съдебен състав намира, че при направените фактически установявания и правни изводи в т. I от настоящето решение, не може да се приеме, че документираните с фактури № 243/11.11.2017 г., № 249/25.01.2018 г. и № 1283/27.06.2016 г. не отразяват реални стопански операции, т.е. в

случая е необходимо да се счете, че разходът, който първичните счетоводни документи обосновават е документално обоснован.

Съдът намира, че отчетените от жалбоподателя суми по фактурите имат характерът на разход, участващ във формиране на финансовия резултат и съответно подлежи на данъчно регулиране по реда на ЗКПО. В тази връзка следва да се приеме, че извършеното от органа по приходите увеличение на финансовия резултат със стойността на отчетените като разход фактури, издадени за сделки, които той е приел, че не са осъществени е незаконосъобразно.

Предвид на изложените съображения съдът намира, че оспореният РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и при частично несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени в оспорената част.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 2 от ДОПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Пиза Борд Компания“ ООД Ревизионен акт (РА) № Р-22002221004775-091-001/14.03.2022 г., потвърден с Решение № 843/03.06.2022 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика, при ЦУ на НАП, в частта, в която за дружеството са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност за данъчните периоди м.06.2016 г., м.12.2017 г. и м. 01.2018 г. в общ размер на 3854,83 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта, в която за дружеството са установени задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 1 713,52 лв. и лихви в размер на 643,70 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място] да заплати на „Пиза Борд Компания“ ООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща, направените в хода на производството разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.